at det passer med Skolens Undervisningsplan. Som Hjælpemiddel er der i dette Blad tidligere gjort opmærksom paa Frk. K. Frederiksens Bog: »Om Anskuelsesundervisning«.

Faar man først rigtig fat paa Anskuelsesundervisningen, bliver denne et mægtigt Middel til at lette Undervisningen i de andre Fag. Er Eleven vænnet til at følge sin Lærers mange Tegninger paa den store Tavle, vil det snart opfatte, hvorledes f. Ex. et Bogstav eller et Tal skrives. Er først Opmærksomheden vakt, vil Slidet for Læreren ikke være nær saa stort, som naar man bestandig har med uopmærksomme Børn at gøre.

Men Opmærksomheden vækkes ved at noget nyt træder Barnet i Møde, og hvor findes mere nyt end i Anskuelsesundervisning?

Ved at gennemføre denne »anskuelige« Undervisning vil man muligvis kunne opdrage en mere klart tænkende og mere glad Skoleungdom. Man glemme ikke, at Barndommen, ved Siden af at være en Forberedelse til Menneskets senere Liv, er et Afsnit af den korte Tid, vi lever, og altsaa har Ret til at fordre at leve dette bevægelige Liv, der er Barndommens Særkende.

Men der fordres meget af Læreren. Der fordres ikke alene mange Kundskaber, men Taalmod og Kærlighed til Opgaven. Er man sig Opgavens Vanskelighed bevidst, paatager man sig ikke det store Besvær og det store Ansvar, uden man har Lyst og Vilje til at udføre et Arbejde.

Og det maa gaa op for Folk, at de mindre Børn kan vanskelig betros til en uøvet og udygtig Lærer. Mens man især i Mellemklasserne ved Flid fra Lærerens Side kan naa vidt, saa hører der Talent til for rigtig at kunne undervise i Forberedelsesklassen.

Ser man da ikke mangfoldige Steder ganske unge Piger paa 16—17 Aar uden pædagogisk Uddannelse undervise just i Forberedelsesklassen. Jo, desværre. — De søges paa Landet, disse unge Piger, de søges i Købstæderne, især i de smaa Skoler! Og hvorfor søges de? Jo, fordi man kan faa en ung Pige billigere end en uddannet Lærer eller Lærerinde. Den unge Pige underviser for at tjene lidt Lommepenge; den pædagogisk uddannede Lærer og Lærerinde maa have saa meget for sit Arbejde, at han eller hun kan leve. Og Bestyrerinden for de smaa Skoler kan knap leve selv, langt mindre give andre rigeligt at leve for.

Og dog til disse mindre Skolers lommepengetjenende unge Piger betror mangfoldige Forældre deres Børn! Men mangen dygtig Lærer og Lærerinde véd knap, hvorfra Middagsmaden skal komme i Morgen!

Om Kvindens Deltagelse i Lovgivningsarbejdet.

Af

Karl Frederik Jensen.

III.

Vejen derhen.

1. *Hun maa først og fremmest vinde sit eget Køn for Sagen.*

Hun maa igennem Samtaler og Taler, Skrift og alle mulige gode Midler med Urettens Forbitrelse og sin dybeste Følelses fulde Begejstringsglød gøre sin Indflydelse gældende over for andre Kvinder i alle mulige Stillinger og Stænder. Hun maa paavirke dem ikke blot i Retning af Følelsens berettigede Harme over, men ogsaa Forstandens klare Forstaaelse af den Uret, de med hende lider. Hun maa elske Kærligheden til Friheden og Retten op i sine Døtre fra smaa af og indgyde dem Viljestyrke og Karakterfasthed, saa de med Kraft kan blive til at anvende alle lovlige Midler til Opnaaelsen af deres Formaal. Hun maa lære dem at forstaa og agte deres eget Menneskeværd i den Grad, at de ikke af nogen Grund sælger sig selv eller deres menneskelige Rettigheder til nogen mandlig Tyran, men kun som fri Væsner indgaar værdige Forbindelser med Mændene under *mest muligt* **lige** Kaar og med disse som trofaste Medarbejdere for deres retfærdige Krav. Hun maa forskaffe sit eget Køn den størst mulige Oplysning i alle Retninger og ikke mindst med Hensyn til Lovene og Lovgivningsarbejdet. Hun maa i videste Omfang frigøre det fra alle hæmmende og snerpede Fordomme. Hun maa vise sit Køns Dygtighed, Energi og Handlekraft alle Vegne og paa alle Omraader, hvor der kan udrettes noget godt. Hun maa vogte sig for at lade sig forlede til Deltagelse i de Karakterløshedens Slavevaner, som Manden i saa stort Maal giver sig hen til — Brugen af Alkohol og Tobak, overdreven Kønsnydelse el. lign. Hun maa ved et i det hele taget sundt og fornuftigt Levned, baade med Hensyn til Føde og Klædedragt, Kønsliv og Legemsøvelse, Aandsdannelse osv., styrke og ruste sig til Kampen for den selvstændige Tilværelse. Hun maa rejse sit eget Køn til en energisk Kamp, ikke blot rettet mod Mandens Eneherredømme, men mod alt det Gøgl, Humbug og demoraliserende Værk, som han med sit slette, enevældige Regimente har rodet Menneskeheden ind i. Hun maa oparbejde i sig selv og alle sine Kønsfæller en varm og ædel sund Begejstring for alle Arbejder i Oplysningens, Frigørelsens og Fremskridtets Tjeneste. Hun maa ikke holde sig for god til nogen naturnødvendig menneskeværdig Gærning. Men hun maa holde sig meget for god til at lade sig bruge som Spillebold i nogen Retning for Mandens Lyster og Luner. Hun maa bruge *Organisationens* kraftige Vaaben i størst mulig Udstrækning.

Kort sagt: *Hun maa først og fremmest vise, at hun i sig selv virkelig* **er** *noget,* **vil** *noget og* **kan** *noget!*